

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรระดับชั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยศึกษาหลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาแล้วสร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประเมินค่าตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสุขศึกษา หลักสูตร และการสอน จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เมื่อปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะไว้แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 30 คน และนำผลการทดลองใช้นั้น มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 - 5 - 6) ปีการศึกษา 2528 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 390 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 100

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยัมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ ถ้าการทดสอบพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้าง ที่แตกต่างกัน โดยวิธีของ นิวแมน กูอส์ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 130 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 129 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 131 คน ซึ่งแยกเป็นนักเรียนชาย 194 คน และนักเรียนหญิง 196 คน นักเรียนส่วนมากมีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร บิดาของนักเรียนส่วนมากมีอาชีพเป็นลูกจ้างเอกชน และมารดาของนักเรียนส่วนมากไม่ได้ประกอบอาชีพรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยเดือนละ 2,001 - 5,000 บาท บิดามารดาของนักเรียนส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและส่วนมากบิดามารดาอยู่กินด้วยกัน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร

2.1 ด้านจุดมุ่งหมายในการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 เห็นว่าจุดมุ่งหมายในการเรียนทุกข้อ (ทั้งหมด 9 ข้อ) จำเป็นมาก ยกเว้นจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชนได้ และเพื่อให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์ดีขึ้น ซึ่งนักเรียนเห็นว่าจำเป็นปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเรียนระหว่างนักเรียนแต่ละชั้น พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเรียนทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านเนื้อหาวิชา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่าเนื้อหาวิชาทุกเรื่อง (ทั้งหมด 12 เรื่อง) จำเป็นมาก ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นว่าเนื้อหาวิชาทุกเรื่องจำเป็นมาก ยกเว้นเรื่องโรคไม่ติดต่อและสวัสดิศึกษา ซึ่งนักเรียนเห็นว่าจำเป็นปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาระหว่างนักเรียนแต่ละชั้นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในทุกเรื่องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นเรื่องสุขภาพจิตและการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนมีความจำเป็นมาก 12 ข้อ จากทั้งหมด 27 ข้อ จำเป็นปานกลาง

14 ข้อ และจำเป็นน้อย 1 ข้อ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นมาก 5 ข้อ จำเป็นปานกลาง 18 ข้อ และจำเป็นน้อย 4 ข้อ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นมาก 14 ข้อ จำเป็นปานกลาง 12 ข้อ จำเป็นน้อย 1 ข้อ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างนักเรียนแต่ละชั้นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 ข้อ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 14 ข้อดังนี้

2.3.1 ครูอธิบายก่อนแล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นประกอบ

2.3.2 ครูจัดให้มีการอภิปรายและตอบปัญหาทางด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับ

บทเรียน

2.3.3 ครูใช้สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นตัวอย่างในการสอนบทเรียน

ทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม

2.3.4 ครูให้นักเรียนไปอ่านและค้นคว้ามาล่วงหน้าส่วนนำมาอภิปรายใน

ชั้นเรียนหลังจากนั้นครูจึงอธิบายเพิ่มเติม

2.3.5 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

2.3.6 ครูบรรยายตามบทเรียนหรือเอกสารแล้วให้นักเรียนไปค้นคว้า

เพิ่มเติม

2.3.7 ครูเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนแล้วให้นักเรียนอภิปรายใน

ชั้นเรียน

2.3.8 ครูอธิบายตามบทเรียนแล้วให้นักเรียนสรุปหรือชี้ประเด็นได้ข้อความ

สำคัญ

2.3.9 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มไปค้นคว้าส่วนนำมาอภิปรายในชั้นเรียน

2.3.10 ครูจัดให้มีการโต้วาทีเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพและสวัสดิภาพ

2.3.11 ครูให้นักเรียนบางคนสาธิตเนื้อหาบางบทเรียนแล้วให้เพื่อน ๆ

ฝึกปฏิบัติตาม

2.3.12 ครูให้นักเรียนแสดงละครสั้นประกอบบทเรียน

2.3.13 ครูให้นักเรียนอ่านบทเรียนตามลำพัง ถ้าไม่เข้าใจให้ซักถาม

2.3.14 ครูให้บริการสุขภาพ เช่น ชั่งน้ำหนักวัดส่วนสูง ตรวจวัดสายตา ฯลฯ เป็นตัวอย่างให้นักเรียนปฏิบัติในบางบทเรียน

2.4 ด้านอุปกรณการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเห็นว่าอุปกรณการศึกษาทุกข้อ (ทั้งหมด 12 ข้อ) จำเป็นมาก ยกเว้นหนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสาร กระดาษขอลึก และแผนภูมิ ที่นักเรียนเห็นว่าจำเป็นปานกลาง ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเห็นว่าอุปกรณการศึกษาทุกข้อมีความจำเป็นมาก ยกเว้นหุ่นจำลอง กระดาษขอลึก และแผนภูมิ ที่นักเรียนเห็นว่าจำเป็นปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณการศึกษาระหว่างนักเรียนแต่ละชั้น พบว่า นักเรียนแต่ละชั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปกรณการศึกษาทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น หนังสือเรียนวิชาสุขศึกษาที่นักเรียนแต่ละชั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ด้านการประเมินผล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเห็นว่า การประเมินผลมีความจำเป็นมาก 9 ข้อ จากทั้งหมด 15 ข้อ จำเป็นปานกลาง 6 ข้อ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เห็นว่าจำเป็นมาก 8 ข้อ จำเป็นปานกลาง 7 ข้อ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นว่า จำเป็นมาก 8 ข้อ จำเป็นปานกลาง 7 ข้อ และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างนักเรียนแต่ละชั้น พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น การให้ข้อสอบที่เน้นด้านความรู้ความจำ ให้นักเรียนประเมินตนเอง และสอบปากเปล่า ที่นักเรียนแต่ละชั้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเฉพาะประเด็นที่สำคัญในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายในการเรียน จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 มีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายในการเรียนจำเป็นมากทุกข้อ ยกเว้นจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชนได้ และเพื่อให้ นักเรียนเป็นคนมีเหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์ดีขึ้น ซึ่งนักเรียนทุกชั้นเห็นว่าจำเป็นปานกลาง การที่นักเรียนเห็นความจำเป็นของจุดมุ่งหมายทั้งสองข้อดังกล่าวน้อยกว่าข้ออื่น ๆ อาจเนื่องมาจาก

1.1 จุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชนได้เป็นจุดมุ่งหมายที่ค่อนข้างจะไกลตัวเด็กและเป็นความรับผิดชอบที่ค่อนข้างสูง โดยทั่วไปเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่หลักสูตรทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพื่อช่วยส่งเสริมระมัดระวังและรักษาสุขภาพของตนเองมากกว่าจะส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชน โดยจะเห็นได้ว่าโครงสร้างของหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดให้เรียนเรื่องบริการสาธารณสุข ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายในข้อนี้เพียง 21 คาบ จากจำนวนทั้งหมด 199 คาบ (สุชาติ โสมประยูร 2526: 112) จึงอาจมีผลทำให้ นักเรียนเห็นความจำเป็นของจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชนน้อยกว่าข้ออื่น

1.2 หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มิได้ระบุจุดมุ่งหมายของวิชาสุขศึกษาในข้อที่ว่า เพื่อให้ นักเรียนสามารถแก้ความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องสวัสดิภาพและสุขภาพในชีวิตประจำวันได้ไว้เช่นเดียวกับหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ทั้ง ๆ ที่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรทุกข้อเขียนไว้เหมือนกันหมด รวมทั้งเมื่อพิจารณาคำอธิบายรายวิชา พ 503 ของวิชาสุขศึกษาก็กำหนดให้เรียนเรื่องการใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์วิเคราะห์ความเชื่อผิด ๆ ทางด้านสุขภาพ และสวัสดิภาพ ครูสุขศึกษาส่วนใหญ่ซึ่งยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน จึงอาจไม่ได้เน้นให้นักเรียนรู้จักใช้เหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์

วิเคราะห์ความเชื่อที่ผิดทางด้านสุขภาพดังกล่าว นักเรียนจึงเห็นความจำเป็นของ จุดมุ่งหมายที่ว่า เพื่อให้นักเรียนเป็นคนมีเหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์ดีขึ้นน้อยกว่า จุดมุ่งหมายในข้ออื่น ๆ

2. ด้านเนื้อหาวิชา จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 เห็นความจำเป็นของเนื้อหาวิชาเรื่องสุขภาพจิตและการสุขภาพสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นความจำเป็นของเนื้อหาวิชาเรื่องสุขภาพจิตมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นความจำเป็นของเนื้อหาวิชาเรื่องการสุขภาพสิ่งแวดล้อมมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น ในเรื่องนี้ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชาเรื่องสุขภาพจิตที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักการปรับตัว การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การใช้จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน หรือแหล่งและการใช้บริการสุขภาพจิตในชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ 2525 163) ทุกเรื่องเป็นที่น่าสนใจและตรงกับความต้องการของเด็กในวัยนี้มากกว่าเรื่องที่กำหนดให้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เช่น เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์กับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กวัยรุ่น หรือการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์โดยกลไกป้องกันตนเอง ประกอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนมากมักจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนเองในเรื่องการศึกษาต่อการประกอบอาชีพหรือการมีครอบครัว จึงทำให้เด็กมีปัญหาสุขภาพจิตเกิดขึ้นมากกว่านักเรียนในชั้นอื่น นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงเห็นความจำเป็นของเนื้อหาวิชาเรื่องสุขภาพจิตมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5

ส่วนการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นความจำเป็นของเนื้อหาวิชาเรื่องการสุขภาพสิ่งแวดล้อมมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้นผู้วิจัยเห็นว่า อาจเป็นเพราะการสุขภาพสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่เป็นความรับผิดชอบของส่วนรวม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เองก็อยู่ในวัยที่เริ่มเป็นผู้ใหญ่ มีความคิดและมองเห็น ความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสุขภาพของส่วนรวมมากขึ้น จึงมีความคิดว่าเนื้อหาวิชา

เรื่องการศึกษาสิ่งแวดล้อมมีความจำเป็นมาก ประกอบกับหลักสูตรมีกำหนดค่าให้เรียนเรื่องนี้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จึงทำให้นักเรียนยังเห็นความจำเป็นของการเรียนเรื่องนี้มากขึ้น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แม้ว่าหลักสูตรจะกำหนดค่าให้เรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมสิ่งแวดล้อมก็ตาม แต่หัวข้อที่กำหนดค่าให้เรียนส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เด็กมักจะไม่เห็นความจำเป็นเท่าที่ควรเพราะเป็นเรื่องที่ไกลตัวเด็ก และเป็นความรับผิดชอบระดับสูง เช่น เรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้ถูกสุขลักษณะหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จึงเห็นความจำเป็นของเรื่องการศึกษาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. ค่ากิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 มีความคิดเห็นตรงกันว่ามีค่าจำเป็นน้อย ก็คือกิจกรรมที่ครูให้นักเรียนที่เรียนชั้นสูงกว่ามาช่วยสอนในบางบทเรียน การที่นักเรียนทุกชั้นเห็นความจำเป็นของกิจกรรมนี้น้อย อาจเนื่องมาจากความเคยชินของนักเรียนที่เคยได้รับความรู้จากครู การที่จะให้นักเรียนที่เรียนชั้นสูงกว่ามาช่วยสอนจึงเป็นการฝืนความรู้สึกของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มักจะคิดว่าความรู้ที่ได้จากครูเป็นความรู้ที่ถูกต้อง นักเรียนทั่วไปจึงไม่ใคร่เชื่อถือหรือยอมรับความรู้จากนักเรียนด้วยกัน นอกจากนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนชั้นสูงกว่าในโรงเรียนที่จะมาช่วยสอนจึงไม่มี

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยยังพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 เห็นความจำเป็นของกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวนมากถึง 14 ข้อ จากทั้งหมด 27 ข้อนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชาในแต่ละชั้นเรียนที่หลักสูตรกำหนดค่าให้มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในแต่ละชั้นย่อมมีพื้นฐานทางด้านความสนใจ ความต้องการและปัญหาสุขภาพไม่เหมือนกัน ความเหมาะสมที่จะเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาวิชาจึงมีความแตกต่างกันไปด้วย นักเรียนแต่ละชั้น จึงเห็นความจำเป็นของกิจกรรมการเรียนการสอนหลายข้อแตกต่างกัน

4. ด้านอุปการณการเรียน จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 มีความเห็นตรงกันว่า กระดานชอล์ก และแผนภูมิเป็นอุปการณการเรียนที่มีความจำเป็นปานกลาง ซึ่งเป็นอุปการณการเรียนที่นักเรียนเห็นความจำเป็นน้อยกว่าอุปการณการเรียนอื่น ๆ ในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะ กระดานชอล์ก และแผนภูมิเป็นอุปการณการเรียนเบื้องต้นที่นักเรียนเคยชินกับการใช้มาเป็นเวลาช้านานตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และเป็นอุปการณการเรียนที่ครูทั่วไปใช้กับการเรียนการสอนทุกวิชา นักเรียนจึงเห็นว่าไม่ใช่สิ่งแปลก และใหม่ที่จะดึงดูดความสนใจหรือเป็นประโยชน์แก่นักเรียนได้ดีเท่ากับอุปการณอื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ สไลด์ แผ่นภาพ และของจริง นอกจากนี้กระดานชอล์กและแผนภูมียังเป็นอุปการณที่นักเรียนมักมีส่วนร่วมในการใช้น้อยกว่าครูอีกด้วย จึงทำให้นักเรียนเห็นความจำเป็นของอุปการณทั้งสองอย่างดังกล่าวน้อยกว่าอุปการณอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามอุปการณดังกล่าวก็ยังมี ความจำเป็นอยู่ นักเรียนจึงเห็นว่าจำเป็นปานกลาง

5. ด้านการประเมินผล จากผลการวิจัยที่พบว่า การประเมินผลมีข้อที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 เห็นว่าจำเป็นมากตรงกัน จำนวน 7 ข้อ นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในจำนวน 7 ข้อดังกล่าวข้อที่น่าสนใจมากที่สุด ได้แก่ ครูเฉลยข้อสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้ง เพราะการเฉลยข้อสอบ เป็นการช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่า สิ่งที่นักเรียนทำไป ผิดหรือถูกอย่างไร ซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนได้ทราบข้อบกพร่องของตนเองแล้วยังทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการสอบอีกด้วย สำหรับนักเรียนเองก็คงมีความคิดเช่นว่านี้ จึงเห็นสอดคล้องกันว่า การเฉลยข้อสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้งเป็นการประเมินผลที่มีความจำเป็นมาก

ข้อเสนอแนะจากผลของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลของการวิจัยต่อไปนี้

1. คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะได้พิจารณาเพิ่ม จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช

2524 ในข้อที่ว่า เพื่อให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องสวัสดิภาพ และสุขภาพในชีวิตประจำวันได้ ตามที่พบว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญจากผลการวิจัยนี้

2. คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควร จะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นเหตุผลอย่างหนึ่งประกอบการพิจารณาประเมินหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยกำหนดจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชาให้มีความ สอดคล้องกัน

3. ครูสุศึกษาที่สอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ เป็นแนวทางในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความจำเป็นของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ทั้งนี้เพราะกิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่าจำเป็นมักจะ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจ อันจะเป็นผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนดี ในตนเองเดียวกันครูสุศึกษาควรหลีกเลี่ยงการใช้กิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่าจำเป็นน้อย ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาสุศึกษาประสบผลสำเร็จมากขึ้น

4. ครูสุศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้พิจารณา เลือกอุปกรณ์การเรียนและการประเมินผลให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความจำเป็นของนักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อสนองความต้องการทางด้านการเรียนรู้ ในวิชาสุศึกษาของนักเรียนให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ กับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรม สามัญศึกษาทั่วประเทศ เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของโรงเรียนในส่วนภูมิภาคด้วย ซึ่ง ผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากระดับชั้น เช่น เพศ การศึกษา อาชีพ และเศรษฐกิจของบิดามารดา

3. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา โดยใช้วิธีการอื่น ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อให้ผลการวิจัยถูกต้องน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย